

Arrest

nr. 189 383 van 4 juli 2017
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Kameroense nationaliteit te zijn, op 26 juni 2017 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 8 juni 2017.

Gelet op de artikelen 39/77 en 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 29 juni 2017 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 4 juli 2017.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken J. BIEBAUT.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat N. DESGUIN en van attaché I. SNEYERS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U verklaarde afkomstig te zijn uit Bamenda, de Kameroense nationaliteit te hebben en tot het Engelstalige gedeelte van de bevolking te behoren.

U verklaarde dat uw echtgenoot, R. N. (...), actief was binnen de 'Coffin Revolution' beweging. Hij was van jongs af aan bevriend met de bezieler van de beweging, 'Mancho Bibixi' (bijnaam). Vanaf eindejaar 2015/begin 2016 baatte u een shop/café uit in Bamenda. Een tiental leden van Coffin Revolution vergaderden regelmatig buiten uw shop. U kookte ook voor hen. U beschikte in uw shop over een printer en kopieerapparaat.

Vanaf november 2016, het moment waarop Anglofone protesten uitbraken in Bamenda, moest u van uw echtgenoot en de leden van Coffin Revolution in uw shop pamfletten kopiëren die nadien in de stad verdeeld werden. U nam zelf geen deel aan de demonstraties die in de stad plaatsvonden.

Vanaf eind 2016 werd Mancho gezocht door de autoriteiten omwille van het feit dat hij één van de leidende figuren van de oproer in Bamenda was. De politie kwam naar uw shop om u over Mancho te ondervragen. Ze zeiden u dat u veel over hem wist, en dat u wist waar hij verbleef. U ontkende dit. De autoriteiten zagen toen uw kopieerapparaat en concludeerden dat u degene was die de pamfletten afdruckte, en dat u dus zelf ook een deel uitmaakte van de groep. U ontkende dit.

Op 5 januari 2017 kwamen 's avonds laat militairen naar uw huis omdat ze een tip hadden gekregen dat Mancho daar was. Er werd een huiszoeking gehouden. Vervolgens werden uw man en u ondervraagd over waar Mancho zich bevond. Jullie verklaarden dat jullie niet wisten waar hij was. De militairen zeiden dat jullie logen. Ze vonden bovendien uw printmachine, die u had meegenomen naar huis omdat u schrik had dat hij uit uw shop gestolen zou worden, en zeiden dat u degene was die alle pamfletten afprintte en dat u daarom medeplichtig was. Ze sloegen de printer kapot. U werd geblinddoekt en geboeid. U werd in een auto gestoken. Uw echtgenoot werd niet in dezelfde auto meegenomen, want u riep hem, maar kreeg geen antwoord. U werd meegenomen naar een verlaten vliegveld in Bafut, dat door de militairen als kamp werd gebruikt. Daar werd u, nog steeds geboeid en geblinddoekt, gevangen gezet met verschillende andere vrouwen. Diezelfde nacht werd u door militairen verkracht. U werd niet ondervraagd. Tijdens de tweede dag van uw detentie werd u opnieuw verkracht.

U verbleef in gevangenschap tot 7 januari 2017. In de avond zouden jullie naar de gevangenis van Yaoundé worden gebracht met auto's. U zat met verschillende vrouwen te wachten op de auto's. Op dat moment begon u te smeken in uw lokale dialect. U jammerde dat u een zogende moeder was, en dat u thuis een baby had. Plots hoorde u de stem van één van de soldaten, die zei dat u zijn 'zuster' was, omdat u hetzelfde dialect als hij sprak. U vroeg hem of hij een 'broer' was. De man zei dat hij daar nog nooit iemand had gehoord met zijn dialect. U voelde dat he touw waarmee u geboeid was werd losgemaakt. De man zei dat u zo hard u kon weg moest lopen.

U rende weg door de bush, tot u in Bafut dorp aankwam. Daar klopte u op de deur van een huis. Een oudere vrouw ('mammy') deed open en ontving u in haar huis. Zij verzorgde u gedurende de volgende weken. Een dag na uw aankomst in Bafut belde u naar uw buurvrouw, die u zei dat ze uw kinderen naar uw moeder had gebracht. Ze meldde ook dat de politie heel de tijd naar uw huis kwam en in de buurt rondvroeg of mensen u gezien hadden. Na een vijftal dagen moest u naar het ziekenhuis wegens aanhoudende buikpijn. Na drie weken kwam de zoon van 'mammy', die ondertussen schrik had gekregen om met u in haar huis betrappt te worden. Deze zoon had een vriend in Europa. Hij ging naar uw huis in Bamenda om uw identiteitskaart en paspoort op te halen. Daarmee ging hij naar Yaoundé om de documenten voor uw reis in orde te maken.

Op 10 mei 2017 belde de zoon u dat uw papieren in orde waren en dat u naar Europa kon reizen. Op 24 mei 2017 werd u in Bafut opgehaald door een man met een motorfiets. Deze bracht u naar Bafusan. Van daar namen jullie de bus naar Douala. Op 17 mei 2017 ging u met hem naar de luchthaven. U kreeg vliegtickets naar Moskou, uw paspoort, uw identiteitskaart en een vals verblijfsdocument voor Frankrijk. Op de luchthaven gaf de man u over aan een migratieofficier, die u doorheen alle controles op de luchthaven loodste en tot op het vliegtuig bracht. Daar zei hij dat u niet moest doorreizen maar in Brussel asiel moest aanvragen. U kwam op 18 mei 2017 aan in Brussel, waar u in de luchthaven asiel aanvraagde.

Ter staving van uw asielaanvraag legt u een kopie van een krantenartikel voor waarin staat dat er op 10 maart 2017 een 'mensenjacht' op u werd geopend door de autoriteiten. U legt eveneens een kopie voor van een consultatieboekje van het Bafut ziekenhuis, naast een medisch certificaat uit dit ziekenhuis, opgemaakt op 14 januari 2017, waarin staat dat u aangerand bent. U legt tevens een kopie van een handgeschreven voorschrift voor medicatie voor, opgemaakt op 13 januari 2017. U legt een kopie van een arrestatiebevel voor, opgemaakt op 10 maart 2017. U legt een verklaring voor van uw 'familieadvocaat', die uw relaas onderschrijft. U verkreeg deze informatie via mail na uw aankomst in België, via voornoemde advocaat, genaamd F. L. (...).

B. Motivering

Na onderzoek van de door u ingeroepen asielmotieven en de stukken in uw administratieve dossier stel ik vast dat ik u noch het statuut van vluchteling, noch het subsidiair beschermingsstatuut kan toekennen. De geloofwaardigheid van uw asielaanvraag wordt op fundamentele wijze ondermijnd door onwetendheden, inconsistenties en vaagheden.

Ten eerste stelt het Commissariaat-generaal vast dat uw verschillende verklaringen ten aanzien van de asiendiensten niet coherent zijn.

Het Commissariaat-generaal merkt allereerst op dat uw verklaringen in verband met uw problemen tijdens het interview met DVZ, dd. 23 mei 2017, extreem vaag zijn.

Zo hebt u het tijdens dit eerste interview wel over de 'National Council' (Southern Cameroons National Council (SCNC)), de grote onafhankelijkheidsorganisatie die al meer dan twintig jaar voor onafhankelijkheid van Engelstalig Kameroen ijvert. Voor de rest vermeldt u geen enkele naam of detail. U verklaart onder meer dat uw man en 'zijn vriend' 'soms' meetings hielden voor uw shop, en dat ze

over politiek praat. U stelt dat u er 'soms bij kwam zitten en wat voor hen kookte'. U verklaart dat uw probleem was dat 'de vriend van uw man' gezocht werd, dat u daardoor bezoek kreeg van de politie en gearresteerd werd (Vragenlijst CGVS, 23 mei 2017, vraag 5). Tijdens dit eerste gehoor vermeldt u nergens de naam van Mancho BBC, noch de 'Coffin Revolution'. Niet alleen vermeldt u hier geen enkele concrete informatie, het Commissariaat-generaal merkt ook grote inconsistenties op in vergelijking met het gehoor ten aanzien van het CGVS, dd. 31 mei 2017. Bij DVZ is het enige persoonlijke probleem dat u vermeldt het feit dat u Mancho BBC zou kennen. Ten overstaan van het CGVS verklaart u opeens dat u persoonlijk geïnterviewd wordt door de autoriteiten omdat u pamfletten kopieerde voor de 'Coffin Revolution' beweging, en u gearresteerd werd door de autoriteiten omdat uw printmachine werd gevonden en daaruit werd afgeleid dat u medeplichtig was (gehoorverslag CGVS, 31 mei 2017, p.8-9). Hier hebt u tijdens uw eerste verklaringen tegenover DVZ geen enkele melding van gemaakt.

Van een asielzoeker die beweert te vrezen voor zijn leven en vrijheid en daarom de bescherming van de Belgische autoriteiten vraagt, mag worden verwacht dat deze alle elementen ter ondersteuning van zijn asielaanvraag op correcte wijze en zo accuraat mogelijk aanbrengt, zeker de elementen die de directe aanleiding vormen van zijn vertrek of vlucht uit het land van herkomst. Hij dient dit zo volledig en gedetailleerd mogelijk te doen en dit reeds van bij het eerste interview, aangezien op hem de verplichting rust om zijn volledige medewerking te verlenen aan de asielpprocedure. Ondanks dat de vragenlijst niet tot doel heeft een uitvoerig of gedetailleerd overzicht van alle elementen of feiten te geven, kan worden aangenomen dat u zelf op correcte wijze de rechtstreekse aanleiding van uw ondergane vervolging weergeeft. Het is nefast voor de geloofwaardigheid van uw relaas dat u tijdens dit eerste interview geen enkele melding hebt gemaakt van de feiten omwille van dewelke u persoonlijk zou worden vervolgd, namelijk het kopiëren van pamfletten voor de 'Coffin Revolution'. Het is geheel onaannemelijk dat een asielzoeker die vreest voor haar leven, bij haar asielaanvraag de fundamentele redenen waarom ze persoonlijk door de autoriteiten geïnterviewd wordt niet vermeldt. Ook het gegeven dat u geen enkele concrete informatie geeft tijdens het eerste gehoor, met betrekking tot Mancho BBC en de 'Coffin Revolution', ondergraaft de geloofwaardigheid van uw verklaringen in ernstige mate.

Het Commissariaat-generaal merkt daarbij op dat u pas concrete zaken vertelt nadat u, tussen de twee gehoren door, via mail van uw advocaat in Kameroen een statement hebt gekregen waarin de door u vermelde problemen uitgeschreven staan. In dit statement staat gedetailleerd beschreven wat u ten overstaan van het CGVS verklaart (groene map, stuk 6). In de brief van uw advocaat staat onder meer hoe Mancho BBC/Bibixy en uw echtgenoot de 'architecten' waren van de 'Coffin Revolution'. Hier staat ook in vermeld dat uw shop kopieerdiensten aanbood. Het is duidelijk dat u pas concrete zaken kan vertellen, onder meer over Mancho BBC en de 'Coffin Revolution', nadat u dit statement van uw advocaat hebt gekregen. Het is eveneens flagrant dat u tijdens het gehoor ten overstaan van het CGVS uw verklaringen aanpast aan het statement van uw advocaat door plots te stellen dat u pamfletten kopieerde voor de activisten, terwijl u dit uiterst essentiële element nergens eerder vermeldde.

Al deze ernstige inconsistenties ondergraven de geloofwaardigheid van uw verklaringen op fundamentele wijze.

Uw verklaringen met betrekking tot de politieke activiteiten van uw partner, R. N. (...), zijn vaag en niet coherent.

U verklaart dat uw man politieke activiteiten had (CGVS, p.11). Wanneer u gevraagd wordt om alles over die activiteiten te vertellen, kan u daar niets over zeggen. U herhaalt enkel dat uw partner een lid was van Coffin Revolution. U geeft vervolgens algemene info en zegt dat er in Kameroen op 1 oktober altijd marsen zijn. U verklaart dat u zich er niet mee moeit, dat u maar een vrouw bent en niet de macht hebt om te doen wat hij doet, en dat u alleen maar diende om af en toe eten voor hen te maken (CGVS, p.11). De protection officer geeft u vervolgens nogmaals de kans om alles te vertellen over de activiteiten van uw man. U verklaart daarop dat dat alles is wat u weet, en verwijst vervolgens naar uw eigen probleem (CGVS, p.11). Er wordt vervolgens gevraagd om te vertellen hoe uw man actief werd. Daarop kan u opnieuw niets concreets verklaren. U stelt dat hij al heel lang een vriend van Mancho was. U zegt dat uw man u gewoon zei dat hij naar Mancho ging en dat hij het niet nodig vond om te informeren (CGVS, p.11). Wanneer u gevraagd wordt naar zijn beweegredenen waren om politiek actief te worden, kan u eveneens geen concrete verklaring bieden. U stelt dat hij 'geen job had' en 'vocht om iets te doen'. U verklaart dat ze 'de jeugd zijn' en 'als ze kunnen demonstreren om Bamenda te veranderen, hebben ze iets te doen' (CGVS, p.11). Het Commissariaat-generaal stelt vast dat deze verklaringen zeer vaag zijn. U kan helemaal geen inzicht bieden in de beweegredenen van uw echtgenoot om zich te engageren.

Bovendien wordt het gewicht van zijn engagement ernstig in vraag gesteld door het feit dat u zijn politieke activiteiten voorstelt als enkel een 'bezigheid' omdat hij geen job had en hij dan 'iets te doen had'. U geeft tijdens het interview wel een beeld van de algemene situatie in Kameroen, met betrekking tot de problemen van de Engelstalige minderheid, maar u kan die situatie op geen enkele manier concreet aan uw familie verbinden. U kan met andere woorden het activisme voor de protesten van uw

partner niet concreet verklaren, behalve door de algemene situatie te vermelden. Dit maakt dat over het lidmaatschap van uw man bij de protestbeweging in Bamenda uw verklaringen bestaan uit boude stellingen die u niet kan funderen of hard maken met logische argumenten. U kan bovendien de relatie tussen uw echtgenoot en Mancho Bibixy niet verduidelijken. U verklaart dat 'ze al heel lang vrienden zijn' en dat u 'niet weet of ze samen gestudeerd hebben' (CGVS, p.11).

Het is hoogst ongeloofwaardig dat u uit eigen beweging helemaal niks concreet kan vertellen over de activiteiten van uw man, waarmee u al sinds 2003 samenleefde en waarmee u drie kinderen had, wanneer u verschillende keren expliciet de kans wordt geboden om alles wat u weet te vertellen. De politieke activiteiten van uw partner zijn een fundamentele factor in de aanleiding tot de problemen die u aanhaalt tijdens uw asielrelaas. Ook de vriendschap tussen R. (...) en Mancho is een cruciale factor in uw relaas, aangezien jullie omwille van Mancho beiden gearresteerd werden. Het feit dat u over deze activiteiten helemaal niks over kan verklaren, noch over de motivatie van uw man om zich te engageren, noch over de relatie tussen uw man en Mancho, haalt de geloofwaardigheid van uw relaas totaal onderuit. Uw totale onwetendheid en de vaagheid van uw toelichtingen zorgen ervoor dat uw verklaringen met betrekking tot de aanleiding van uw asielrelaas, namelijk dat u en uw partner gearresteerd werden omdat uw echtgenoot politiek actief was en goed bevriend met Mancho, enkel berusten op naakte beweringen die alle fundament missen. Daarom kan het Commissariaat-generaal deze feiten niet aannemen.

U kan geen enkele concrete info geven over Mancho Bibixy.

Wanneer u gevraagd wordt om alles wat u weet over de activiteiten van Mancho te vertellen, herhaalt u dat hij de leider was van de Coffin Revolution, en dat u verder niet veel van hem weet. U zegt dat hij een journalist is op een lokaal radiostation en dat hij bij demonstraties in Bamenda altijd op de eerste rij staat. Wanneer er verder wordt doorgevraagd, verklaart u niks meer over hem te weten (CGVS, p.13). U weet zelfs niet eens voor welk radiostation Mancho werkzaam was (CGVS, p.4). Wanneer er wordt doorgevraagd naar de reden waarom de autoriteiten Mancho wouden arresteren, blijft u bij vage verklaringen, en kan u geen concrete zaken aanhalen. U herhaalt dat hij de leider van de 'Coffin Revolution' is, dat de 'overheid daar niet van houdt' en dat hij 'verandering wou in Kameroen' (CGVS, p.14). Wanneer daar verder op wordt doorgevraagd, kan u geen enkele concrete info geven. U zegt dat hij ook steun kreeg van SCNC (Southern Cameroons National Council), maar dat kan u wanneer daarop wordt doorgevraagd evenmin concreet maken. U weet niet of Mancho lid is van SNCN.

Het is op zichzelf al bijzonder ongeloofwaardig dat u niks concreet kan vertellen over een levenslange vriend van de man waarmee u al 14 jaar samenleeft. Bovendien is het niet aannemelijk dat u – al was het zijdelings – betrokken zou zijn bij de protesten in Bamenda, als u niet de minst concrete informatie kan geven over de gebeurtenissen die er hebben plaatsgevonden en de prominente rol die Mancho Bibixy daarin speelde.

Uw verklaringen over de 'Coffin Revolution' zijn niet coherent en stroken niet met de landeninformatie.

Uw verklaringen over de 'Coffin Revolution' zijn allerminst coherent. Volgens uw verklaringen is 'Coffin Revolution' al jarenlang de naam van de vriendengroep van uw vriend (CGVS, p.11). In één zin door verklaart u enerzijds dat u pas wist van de 'Coffin Revolution' sinds 2016, vanaf het moment dat u een shop opende in Bamenda en de groep daar kwam om te eten en te drinken. Vervolgens verklaart u dan weer dat u wist dat hij een groepje had dat 'Coffin Revolution' heette, maar dat u niet wist wat ze deden. In één ruk door verklaart u dan weer dat ze in 2010 ook al zijn aangehouden omdat ze deelnamen aan een demonstratie (CGVS, p.11). Het is duidelijk dat uw verklaringen totaal onsamenhangend zijn: eerst weet u van niets tot 2016; vervolgens weet u wel van de 'Coffin Revolution', maar weet u niet wat ze doen, en tegelijkertijd verklaart u dat ze die activiteiten al zo lang deden, want in 2010 werden ze er al voor opgepakt. Wanneer u gevraagd wordt waar de naam 'Coffin Revolution' vandaan komt, verklaart u daar geen enkel idee van te hebben (CGVS, p.15). Deze incoherenties en onwetendheden ondermijnen uw relaas op fundamentele wijze.

Bovendien stroken uw verklaringen niet met de beschikbare landeninformatie. Verschillende artikels op Kameroense websites beschrijven hoe Mancho Bibixy, 'reporter van Abakwa FM radio', op 21 november 2016 tijdens een demonstratie, staande in een doodskist, een toespraak heeft gegeven (blauwe map: stuk 1, 'Les visages de la contestation Anglophone'; stuk 2, 'Bamenda under "state of emergency"'). Mancho heeft daarbij verklaard dat hij zijn 'eigen doodskist heeft meegebracht om in gedood en begraven te worden [...] Laat de soldaten maar komen en mij doden, deze nonsens moet stoppen'. Het feit dat u deze gebeurtenis nergens beschrijft ondergraaft al de geloofwaardigheid van uw verklaringen. U kan enkel vaagweg zeggen dat 'ze marcheren met doodskisten' (CGVS, p.8).

Bovendien lijkt de term 'Coffin Revolution' rechtstreeks uit het hierboven beschreven voorval voort te komen. De landeninformatie stelt dat Mancho Bibixy na zijn toespraak in de doodskist door de Engelstalige Kameroeners de titel 'Coffin Revolutionary' ('de doodskistrevolutionair') meekreeg (blauwe map: stuk 3, 'The Coffin Revolution in Cameroon'). Nergens in de landeninformatie is er enige indicatie dat er voor deze specifieke gebeurtenis al een groep met de naam 'Coffin Revolution' bestond. Gezien

uw verklaringen op zichzelf zeer vaag en incoherent zijn, moet het Commissariaat-generaal de logische verklaring aannemen uit de landeninformatie, die stelt dat Mancho pas na zijn doodskistrede de term 'Coffin Revolutionary' betiteld kreeg. Uw verklaringen stroken dus geenszins met de beschikbare landeninformatie.

De verklaringen over de aanleiding van uw eigen problemen kunnen niet worden aangenomen.

U kan op geen enkele manier dat de Kameroense autoriteiten u persoonlijk zouden vervolgen omwille van vermeende activiteiten voor de Anglofone protestbewegingen in Bamenda. Het Commissariaat-generaal heeft hierboven al uitgebreid vastgesteld dat u geen enkele concrete, doorleefde en specifieke zaken kan vertellen die u persoonlijk aan deze protesten zouden kunnen linken. Bovendien is wat u wél vertelt in strijd met de beschikbare landeninformatie. Doordat het niet geloofwaardig is dat uw partner werkelijk politiek actief was in de Anglofone protesten te Bamenda, noch dat u een directe persoonlijke link zou hebben met Mancho Bibixy, kan het Commissariaat-generaal de door u ingeroepen vervolgingsfeiten die rechtstreeks uit die beweerde activiteiten voortvloeien eveneens niet aannemen.

Zoals hierboven beargumenteerd kan het Commissariaat-generaal daarnaast niet aannemen dat u de tegenover het CGVS beweerde activiteiten, namelijk het afprinten van opruiende pamfletten, werkelijk hebt uitgevoerd omwille van fundamentele incoherenties tussen uw verschillende verklaringen. Dit wordt nog gesterkt door het feit dat u helemaal niet vermeldt dat uw winkeltje ook diende als printshop wanneer u de kans wordt gegeven om over uw werk te vertellen (CGVS, p. 4). Pas tijdens uw relaas maakt u hier melding van. Dit onderlijnt de ongeloofwaardigheid van uw relaas. Het afdrukken van protestmateriaal is immers een fundamenteel element in uw asielrelaas. Het is bijzonder ongeloofwaardig dat u van deze activiteiten geen enkele melding maakt wanneer u de kans krijgt om vrij over uw werk te vertellen. Bovendien is het totaal ongeloofwaardig dat u geen enkele kennis hebt over de pamfletten die u moest kopiëren (CGVS, p.12-13). U verklaart dat dit is omwille van de 'privacy' en dat u 'niet zomaar mag beginnen lezen wat mensen afprinten'. Deze verklaring gaat geenszins op, omdat het hier niet om de privé-informatie van vreemden gaat, maar om pamfletten van een protestbeweging die op grote schaal verdeeld moesten worden. Het is totaal onaannemelijk dat u deze pamfletten niet zou lezen of niet op de hoogte zou zijn van hun specifieke inhoud. Omwille van deze redenen kan het Commissariaat-generaal helemaal niet aannemen dat u zelf activiteiten zou hebben uitgevoerd omwille van dewelke de Kameroense autoriteiten u zouden willen vervolgen. Daarom kan het Commissariaat-generaal ook geen waarde hechten aan uw verklaringen over de beweerde vervolging die rechtstreeks uit die activiteiten voortvloeit.

Daaraan voegt het Commissariaat-generaal nog toe dat u met uw eigen paspoort en een visum voor de Russische Federatie naar Europa bent gereisd. Het feit dat u met uw eigen paspoort naar het buitenland kon reizen, ondermijnt in sterke mate de geloofwaardigheid van uw vrees ten aanzien van de Kameroense autoriteiten. U verklaart daarover dat de zoon van de 'mummy' naar wie u gevluht bent alles zomaar voor u geregeld heeft (CGVS, p. 10). U verklaart dat u zelf helemaal niks hebt gedaan om uw reisdocumenten te bekomen. Deze verklaringen berusten echter op blote beweringen waar u geen begin van bewijs voor kan aandragen. Het Commissariaat-generaal kan ten eerste helemaal niet aannemen dat de Russische Federatie zomaar een geldig visum zou uitreiken. Ten tweede is het niet aannemelijk dat de Kameroense autoriteiten iemand op wie, zoals in de door u voorgelegde documenten beschreven staat, een 'mensenjacht' wordt gevoerd, legaal en met eigen paspoort zouden laten vertrekken uit het land. Uw verklaringen, dat u door een omgekochte politieman doorheen alle controles werd geloodst, berusten op onwaarschijnlijke beweringen die u geheel niet kan onderbouwen (CGVS, p.10). Uw verklaringen hierover zijn tevens niet coherent met de gegevens in het administratieve dossier. Zo verklaart u ten overstaan van het CGVS dat de politieman die u op het vliegtuig zette u zei dat u, aangekomen in België, asiel moest aanvragen bij de grenscontrole en dat u niet mocht doorreizen naar Rusland (CGVS, p.10). Uit het administratieve dossier blijkt echter dat u aan de grens in de luchthaven hebt geprobeerd om de luchthaven te verlaten teneinde 'naar Parijs te gaan' met behulp van een valse Franse verblijfkaart (zie dossier DVZ, verslag asielaanvraag, 18 mei 2017, 'relaas betrokkene'). Dit strookt geenszins met uw verklaringen ten overstaan van het CGVS. Gezien uw verklaringen over uw vlucht incoherent en onwaarschijnlijk zijn, en ook nog eens uitsluitend berusten op blote beweringen, kan het Commissariaat-generaal deze in het geheel niet aannemen. Het feit dat u onder uw eigen naam, met uw eigen documenten, een geldig paspoort en visum hebt gereisd, schaadt nog verder de geloofwaardigheid van uw asielrelaas.

De door u voorgelegde documenten kunnen de beslissing niet in uw voordeel keren.

Het Commissariaat-generaal stelt uitdrukkelijk dat voorgelegde documenten slechts waarde hebben voor zover zij gepaard gaan met geloofwaardige verklaringen, wat bij u niet het geval is. Bovendien legt u uitsluitend kopieën voor. Kopieën hebben, omwille van de manipuleerbaarheid door middel van allerhande knip- en plakwerk, geen enkele bewijswaarde. Het Commissariaat-generaal vermeldt met betrekking tot de kopie van het krantenartikel waarin vermeld staat dat er een 'mensenjacht' op u is geopend (groene map: stuk 1), dat uit de informatie opgevraagd door haar studiedienst Cedoca blijkt dat

het in Kameroen perfect mogelijk is om tegen betaling artikels te laten publiceren, en dat dit ook effectief gebeurt ter ondersteuning van asielaanvragen in Europa (blauwe map: stuk 4, 'COI Focus Cameroun, Authentification d'un article de journal'). Met betrekking tot de medische documenten die u indient (stukken 2-4), moet gezegd worden dat voor zover er waarde aan gehecht kan worden, deze documenten geen enkele uitspraak kunnen doen over de oorzaak van de beweerde medische problemen. Betreffende het aanhoudingsbevel dat u voorlegt (stuk 5), merkt het Commissariaat-generaal op dat het hier louter om een kopie gaat die, zoals hierboven geargumenteed, geen enkele bewijswaarde heeft aangezien ze niet gepaard gaat met waarachtige verklaringen. Het laatste stuk, de getuigenis van uw 'familieadvocaat' (stuk 6), betreft verklaringen van derden met een hoog gesolliciteerd karakter. Het Commissariaat-generaal verwijst naar bovenstaande argumentatie, die aantoonde dat u na uw aankomst in België, tussen uw verklaring ten overstaan van DVZ en uw interview ten aanzien van het CGVS, uw verklaringen aan dit document hebt aangepast.

Gezien er geen geloof kan worden gehecht aan uw verklaringen kan ter zake ten aanzien van u geen gegronde vrees voor vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin of een reëel risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet weerhouden worden.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. Verzoekende partij beroept zich in een enig middel op de schending van het artikel 1, A (2) van het Verdrag betreffende de Status van Vluchtelingen van 28 juli 1991, van artikel 3 EVRM, van de artikelen 48/3 tot 48/7 en 62 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de vreemdelingenwet), van de artikelen 2 en 3 van de wet van 28 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen en van het zorgvuldigheidsbeginsel.

2.2.1. Betreffende de verwijzing van verzoekende partij naar artikel 3 EVRM wijst de Raad erop dat, daargelaten de vaststelling dat de Raad te dezen in het kader van zijn op grond van artikel 39/2, § 1 van de vreemdelingenwet bepaalde bevoegdheid geen uitspraak doet over een verwijderingsmaatregel (RvS 24 juni 2008, nr. 184.647), artikel 3 EVRM inhoudelijk overeenstemt met artikel 48/4, § 2, b van de vreemdelingenwet. Aldus wordt getoetst of in hoofde van verzoekende partij een reëel risico op ernstige schade bestaande uit foltering of onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing voorhanden is (cf. HvJ C-465/07, *Elgafaji v. Staatssecretaris van Justitie*, 2009, <http://curia.europa.eu>). Derhalve kan worden verwezen naar hetgeen hierna desbetreffend wordt gesteld.

2.2.2. Aan de formele motiveringsplicht, zoals voorgeschreven in de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen en in artikel 62 van de vreemdelingenwet, is voldaan. Deze formele motiveringsplicht heeft tot doel de betrokkene een zodanig inzicht in de motieven van de beslissing te verschaffen, dat hij in staat is te weten of het zin heeft zich tegen die beslissing te verweren met de middelen die het recht hem verschaft (RvS 2 februari 2007, nr. 167.408; RvS 15 februari 2007, nr. 167.852). Uit de bewoordingen van het verzoekschrift blijkt dat verzoekende partij de motieven van de bestreden beslissing volledig kent. Zij maakt verder niet duidelijk op welk punt deze motivering haar niet in staat stelt te begrijpen op welke juridische en feitelijke gegevens de door haar bestreden beslissing is genomen derwijze dat hierdoor niet zou zijn voldaan aan het hiervoor uiteengezette doel van de formele motiveringsplicht.

De materiële motiveringsplicht, de vereiste van deugdelijke motieven, houdt in dat een administratieve rechtshandeling, *in casu* de bestreden beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en staatlozen, op motieven moet steunen waarvan het feitelijk bestaan naar behoren is bewezen en die in rechte ter verantwoording van de beslissing in aanmerking kunnen genomen worden. Dit onderdeel van het middel zal dan ook vanuit dit oogpunt worden onderzocht.

2.2.3. De bewijslast inzake de gegrondheid van een asielaanvraag rust in beginsel op de asielzoeker zelf. Zoals iedere burger die om een erkenning vraagt, moet ook hij aantonen dat zijn aanvraag gerechtvaardigd is. Hij moet een poging ondernemen om het relaas te staven en dient de waarheid te vertellen (RvS 4 oktober 2006, nr. 163.124; UNHCR, *Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié*, Genève, 1992, nr. 205). Zijn verklaringen kunnen een voldoende bewijs zijn van zijn hoedanigheid van vluchteling op voorwaarde dat ze mogelijk, geloofwaardig en eerlijk zijn (J. HATHAWAY, *The Law of Refugee Status*, Butterworths, Toronto-Vancouver, 1991, 84). De

afgelegde verklaringen mogen niet in strijd zijn met algemeen bekende feiten. In het relaas mogen dan ook geen hiaten, vaagheden, ongerijmde wendingen en tegenstrijdigheden op het niveau van de relevante bijzonderheden voorkomen. Het voordeel van de twijfel kan slechts worden toegestaan als alle elementen werden onderzocht en men overtuigd is van de geloofwaardigheid van de afgelegde verklaringen (UNHCR, *a.w.*, nr. 204). De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen moet niet bewijzen dat de feiten onwaar zouden zijn (*vgl.* RvS 19 mei 1993, nr. 43.027) en het is niet de taak van de Raad zelf de lacunes in de bewijsvoering van de vreemdeling op te vullen (RvS 5 juli 2007, nr. 173.197). De ongeloofwaardigheid van een asielaanvraag kan niet alleen worden afgeleid uit tegenstrijdigheden, maar ook uit vage, incoherente en ongeloofwaardige verklaringen.

2.2.4. Inzake het betoog van verzoekende partij aangaande het niet vermelden bij het gehoor op de Dienst Vreemdelingenzaken van een behoorlijk aantal wezenlijke elementen van de beweerdde asielaanvraag, in het bijzonder dat haar werd gevraagd het kort te houden daar zij later uitgebreide verklaringen kon afleggen, wijst de Raad er evenwel op dat van een asielaanvraag, die beweert te vrezen voor zijn leven en vrijheid en daarom de bescherming van de Belgische autoriteiten vraagt, mag worden verwacht dat deze alle elementen ter ondersteuning van zijn asielaanvraag op correcte wijze en zo accuraat mogelijk aanbrengt, zeker de elementen die de directe aanleiding vormen van zijn vertrek of vlucht uit het land van herkomst. De asielaanvraag dient dit zo volledig mogelijk te doen en dit reeds van bij het eerste interview, daar op hem de verplichting rust om zijn volledige medewerking te verlenen aan de asielaanvraag. De Raad stipt verder ook aan dat, ondanks het feit dat de vragenlijst, die wordt ingevuld op de Dienst Vreemdelingenzaken, waarin onder het luik 3 vraag 5 wordt gevraagd een kort overzicht te geven van de belangrijkste feiten die wijzen op een vrees of een risico, niet tot doel heeft een uitvoerig of gedetailleerd overzicht van alle elementen of feiten te geven, van verzoekende partij mag worden verwacht dat zij alle wezenlijke elementen uit haar asielaanvraag vermeldt (administratief dossier, stuk 5, vragenlijst). Verder blijkt nergens uit deze vragenlijst dat verzoekende partij een tijdslimiet werd opgelegd binnen dewelke zij haar asielaanvraag diende uiteen te zetten en werd haar bij de invulling van voormelde vragenlijst, bij luik 3 vraag 5, de gelegenheid geboden haar asielaanvraag zelf te vertellen, zonder dat dit door enige bijkomende vraagstelling werd gestuurd. Ook op de slotvraag of zij nog iets had toe te voegen antwoordt verzoekende partij ontkennend. Daarenboven werden haar verklaringen haar achteraf nog voorgelezen in het Engels, waarna zij het verslag ter goedkeuring heeft ondertekend (administratief dossier, stuk 5, p. 3). Verzoekende partij maakt dan ook niet aannemelijk dat haar niet de kans werd geboden om tijdens dit interview de essentie van haar asielaanvraag – waaronder de vermelding van de naam Mancho BBC, van de beweging “*Coffin Revolution*” en van het feit verdacht te worden van medeplichtigheid aan deze beweging ingevolge het kopiëren van pamfletten – uiteen te zetten. Deze vaststellingen in acht genomen, besluit de Raad dat de argumentatie van verzoekende partij niet kan worden bijgetreden.

2.2.5. Waar verzoekende partij betoogt dat, vooraleer zij op de vragen van verwerende partij antwoordde, haar niet werd duidelijk gemaakt dat zij gehoord werd met het oog op het bepalen van de geloofwaardigheid van haar asielaanvraag wijst de Raad er evenwel op dat uit het voorafgaande advies aan de vragenlijst naar aanleiding van het interview op de Dienst Vreemdelingenzaken blijkt dat aan verzoekende partij de noodzaak werd medegedeeld dat zij de vragen zo correct mogelijk moet beantwoorden en dit met alle bewijselementen waarover zij beschikt, evenals de risico's die zij loopt indien deze raadgevingen niet worden opgevolgd. Tevens werd haar medegedeeld dat zij gedurende heel de asielaanvraag de waarheid dient te vertellen en werd zij erop gewezen dat valse of onjuiste verklaringen tot gevolg kunnen hebben dat haar asielaanvraag wordt verworpen (administratief dossier, stuk 5, vragenlijst, p. 1). Verder werd bij de aanvang van het gehoor op het Commissariaat-generaal nogmaals benadrukt dat verzoekende partij de “*volledige waarheid*” diende te vertellen (administratief dossier, stuk 3, p. 2). Daargelaten de bemerking dat het inherent is aan het afleggen van verklaringen in het kader van een asielaanvraag dat deze naar waarheid zijn en een desbetreffende vingerwijzing dan ook een overbodigheid betreft, stelt de Raad vast dat verzoekende partij op afdoende wijze werd duidelijk gemaakt dat van haar werd verwacht de waarheid te vertellen.

2.2.6. Aangaande de bemerking van verzoekende partij dat zij niet de mogelijkheid kreeg om met een raadsman te praten vooraleer zij door verwerende partij werd ondervraagd en dat haar “*niet werd uiteengezet dat ze tijdens het gehoor met het CGVS bijgestaan dient te worden door een raadsman*” verwijst de Raad naar artikel 19, § 1 van het koninklijk besluit van 11 juli 2013 tot regeling van de werking van en de rechtspleging voor het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en staatlozen dat luidt als volgt: “*De asielaanvraag kan zich tijdens de behandeling van zijn aanvraag bij het Commissariaat-generaal laten bijstaan door een advocaat of een vertrouwenspersoon. De advocaat of de vertrouwenspersoon kan het gehoor van de asielaanvraag bijwonen. Elke verstoring van het gehoor zal*

door de ambtenaar onmiddellijk worden gemeld aan zijn functionele overste en worden genoteerd in de notities van het gehoor. De afwezigheid van de advocaat of van de vertrouwenspersoon belet de ambtenaar niet de asielzoeker persoonlijk te horen.”. Uit deze bepaling blijkt duidelijk dat een kandidaat-vluchteling de mogelijkheid heeft om zich tijdens het gehoor op het Commissariaat-generaal te laten bijstaan, doch dat dit geen verplichting is. Verzoekende partij draagt de verantwoordelijkheid voor de organisatie van haar verdediging en indien zij de bijstand van een raadsman wenst was het haar taak om op diligente wijze haar verdediging te laten waarnemen door een raadsman van haar keuze. Overigens werd verzoekende partij er in de oproepingsbrief voor het gehoor door het Commissariaat-generaal uitdrukkelijk op gewezen dat zij zich tijdens dit gehoor kan laten bijstaan door een advocaat en/of een vertrouwenspersoon (administratief dossier, stuk 4).

2.2.7. Het verwijt van verzoekende partij geen kopie te hebben gekregen van het interview door verwerende partij kan door de Raad niet worden aanvaard nu uit het administratief dossier niet blijkt dat er door verzoekende partij een vraag werd gesteld tot het bekomen van kopieën van bepaalde stukken uit dit dossier. Evenmin toont verzoekende partij in haar verzoekschrift aan dat een dergelijk verzoek wel degelijk werd gericht aan verwerende partij. Verzoekende partij maakt derhalve niet duidelijk dat zij door verwerende partij in de onmogelijkheid zou zijn gesteld kennis te nemen van desbetreffend gehoorverslag.

Verzoekende partij heeft, middels het indienen van onderhavig verzoekschrift, de mogelijkheid om tegen de bestreden beslissing de middelen aan te voeren die zij opportuun acht. Zij draagt daarbij zelf de verantwoordelijkheid voor een tijdige inzage van het administratief dossier bij het Commissariaat-generaal teneinde het beroep tegen de bestreden beslissing voor te bereiden. Verzoekende partij toont niet aan dat zij geen gebruik heeft kunnen maken van haar inzagerecht met toepassing van de wet van 11 april 1994 betreffende de openbaarheid van bestuur.

2.2.8. Betreft de kritiek dat verzoekende partij tijdens haar gehoor op het Commissariaat-generaal niet geconfronteerd werd met haar tegenstrijdige verklaringen tussen haar gehoor op de Dienst Vreemdelingenzaken en deze afgelegd op het Commissariaat-generaal bemerkt de Raad vooreerst dat desbetreffend geen gewag kan gemaakt worden van een tegenstrijdigheid doch wel van een flagrante omissie in haar verklaringen op de Dienst Vreemdelingenzaken. Verder wijst de Raad op het volgende. Artikel 17, § 2 van het koninklijk besluit van 11 juli 2003 tot regeling van de werking van en de rechtspleging voor het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen luidt als volgt: *“Indien de ambtenaar tijdens het gehoor vaststelt dat de asielzoeker tegenstrijdige verklaringen heeft afgelegd in vergelijking met de door hem gedane verklaringen, dient hij de asielzoeker hierop in de loop van het gehoor te wijzen en zijn reactie daarop te noteren.”* De toelichting bij het koninklijk besluit van 18 augustus 2010 tot wijziging van het koninklijk besluit van 11 juli 2003 tot regeling van de werking van en de rechtspleging voor het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen stelt: *“Het feit de asielzoeker te moeten confronteren met bepaalde tegenstrijdigheden betekent niet dat deze laatste opnieuw moet worden opgeroepen voor een nieuw gehoor. Dit artikel belet de commissaris-generaal overigens niet om een beslissing te nemen op grond van een tegenstrijdigheid waarmee de asielzoeker niet geconfronteerd werd.”* (Verslag aan de Koning, B.S. 3 september 2010, p. 56347). De Raad merkt bovendien op dat verzoekende partij steeds de gelegenheid heeft om bij de Raad de nodige toelichting te verstrekken met betrekking tot door het Commissariaat-generaal aangehaalde eventuele tegenstrijdigheden in haar verklaringen.

2.2.9. Betreffende de bemerking van verzoekende partij dat het voor haar moeilijk is om vanuit het transitcentrum Caricoles originele documenten vanuit haar land van herkomst te bekomen oordeelt de Raad dat dit verweer op zich geen afbreuk doet aan de vaststelling van verwerende partij dat de door verzoekende partij bijgebrachte documenten kopieën betreffen en aan de terechte motivering dat aan fotokopieën geen enkele bewijswaarde kan worden gehecht daar deze door knip- en plakwerk makkelijk kunnen worden gemanipuleerd.

Waar verzoekende partij in het verzoekschrift verwijst naar een medisch attest van 18 mei 2017 van dr. Lauwers Walter, waarvan een kopie ter terechtzitting wordt neergelegd, waarin wordt gesteld dat zij littekens heeft op de linkerhand en de rechtervoet wijst de Raad erop dat een medisch attest geen sluitend bewijs vormt voor de omstandigheden waarin verzoekende partij haar traumata heeft opgelopen. Een arts doet weliswaar vaststellingen betreffende de fysieke of mentale gezondheidstoestand van een patiënt, maar kan nooit met volledige zekerheid de exacte feitelijke omstandigheden schetsen waarbij deze verwondingen werden opgelopen (RvS 11 juni 2008, nr. 12.474; RvS 10 oktober 2007, nr. 2.468; RvS 10 juni 2004, nr. 132.261).

Ten slotte merkt de Raad op dat aan documenten slechts bewijswaarde kan worden toegekend voor zover ze gepaard gaan met een geloofwaardig asielrelaas, wat *in casu* niet aan de orde is. Documenten kunnen worden bijgebracht en aangehaald ter ondersteuning van het voorgehouden asielrelaas, doch vermogen niet een ongeloofwaardig bevonden asielrelaas in zijn geloofwaardigheid te herstellen.

2.2.10. Daar waar verzoekende partij in citaten overgenomen uit een rapport van Amnesty International en twee artikels van The Guardian en Equal Times (bijlage 2, 3 en 4 bij het verzoekschrift) verwijst naar de situatie in de "*Anglophone regions of Cameroon*", meer in het bijzonder naar protesten en stakingen waarbij protesten soms met geweld worden uiteengejaagd en waar er aanwijzingen zijn van ernstige beperking van de vrije meningsuiting, merkt de Raad op dat de loutere verwijzing naar de algemene situatie in deze regio's niet volstaat om aan te tonen dat verzoekende partij in haar land van herkomst werkelijk wordt bedreigd en vervolgd. Deze vrees voor vervolging dient immers *in concreto* te worden aangetoond, alwaar zij in gebreke blijft.

2.2.11. De Raad stelt vast dat verzoekende partij geen enkel element van de uitgebreide motivering van verwerende partij die doet besluiten tot het volstrekt ongeloofwaardig bevinden van het door haar voorgehouden asielrelaas, in het bijzonder de talrijke vastgestelde onwetendheden, inconsistenties en vaagheden, *in concreto* tracht te weerleggen waardoor deze onverminderd overeind blijft.

2.2.12. De Raad wijst erop dat voor de toepassing van artikel 48/6 van de vreemdelingenwet, waarbij de commissaris-generaal toch het voorgehouden asielrelaas bij ontstentenis van stukken geloofwaardig kan achten, dient te worden voldaan aan vijf cumulatieve voorwaarden. Artikel 48/6, tweede lid, e) van de vreemdelingenwet bepaalt als laatste voorwaarde dat vast dient te staan dat "*de asielzoeker in grote lijnen als geloofwaardig kan worden beschouwd*". Zoals hoger werd toegelicht, oordeelt de Raad dat het asielrelaas van verzoekende partij als volstrekt ongeloofwaardig moet worden beschouwd. De Raad stelt vast dat geenszins aan de voorwaarden is voldaan om toepassing te maken van artikel 48/6 van de vreemdelingenwet.

2.2.13. Waar verzoekende partij nog de schending aanhaalt van artikel 48/7 van de vreemdelingenwet, dient te worden opgemerkt dat voormeld artikel bepaalt dat het feit dat een asielzoeker reeds werd vervolgd of ernstige schade heeft ondergaan, of reeds rechtstreeks bedreigd is met dergelijke vervolging of met dergelijke schade, een duidelijke aanwijzing vormt voor een gegronde vrees voor vervolging/een reëel risico op het lijden van ernstige schade, tenzij er goede redenen zijn om aan te nemen dat die vervolging of ernstige schade zich niet opnieuw zal voordoen. De Raad wijst er evenwel op dat verzoekende partij geenszins aannemelijk maakt dat zij reeds werd vervolgd in de zin van 48/7 van de vreemdelingenwet. Verzoekende partij kan zich dan ook niet dienstig op de schending van voormeld artikel beroepen.

2.2.14. Uit wat voorafgaat, dient te worden vastgesteld dat aan het asielrelaas van verzoekende partij geen geloof kan worden gehecht. Derhalve kan haar de vluchtelingenstatus met toepassing van artikel 48/3 van de vreemdelingenwet niet worden toegekend.

2.2.15. De Raad stelt vast dat de commissaris-generaal op basis van het geheel van de motieven in de bestreden beslissing heeft besloten tot de niet toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus. Uit hetgeen voorafgaat is gebleken dat aan het asielrelaas van verzoekende partij, waarop zij zich eveneens beroept teneinde de subsidiaire beschermingsstatus te verwerven, geen geloof kan worden gehecht. De Raad meent derhalve dat verzoekende partij dan ook niet langer kan steunen op de elementen aan de basis van dat relaas teneinde aannemelijk te maken een reëel risico te lopen op ernstige schade zoals bepaald in artikel 48/4, § 2, a en b van de vreemdelingenwet.

De subsidiaire beschermingsstatus kan niettemin worden verleend indien het aannemelijk is dat verzoekende partij een reëel risico op ernstige schade loopt dat losstaat van het risico voortvloeiende uit het ongeloofwaardige asielrelaas, meer in het bijzonder met toepassing van artikel 48/4, § 2, c van de vreemdelingenwet.

Verzoekende partij toont evenwel met voormelde citaten uit de bijlagen bij haar verzoekschrift, in het bijzonder met betrekking tot protesten en stakingen waarbij protesten soms met geweld worden uiteengejaagd en waar er aanwijzingen zijn van ernstige beperking van de vrije meningsuiting in de Engelstalige regio's van Kameroen, niet aan dat er in Kameroen een situatie heerst van willekeurig geweld ingevolge een internationaal of binnenlands gewapend conflict die een ernstige bedreiging van haar leven of haar persoon impliceert.

In hoofde van verzoekende partij kan derhalve geen reëel risico op het lijden van ernstige schade in de zin van het voormelde artikel 48/4 worden in aanmerking genomen.

2.2.16. Waar verzoekende partij aanvoert dat het zorgvuldigheidsbeginsel werd geschonden, benadrukt de Raad dat het zorgvuldigheidsbeginsel de commissaris-generaal de verplichting oplegt om zijn beslissing op een zorgvuldige wijze voor te bereiden en te stoen op een correcte feitenvinding. Uit de bestreden beslissing en het administratief dossier blijkt dat de commissaris-generaal gebruik heeft gemaakt van de stukken van het administratief dossier, waaronder de door verzoekende partij neergelegde documenten en de landeninformatie (administratief dossier, stukken 8 en 9), en dat verzoekende partij tijdens het gehoor in het Transitcentrum Caricole van 31 mei 2017 de kans kreeg om haar asielmotieven omstandig uiteen te zetten en aanvullende bewijsstukken neer te leggen, dit met de hulp van een tolk Engels. De commissaris-generaal heeft de asielaanvraag van verzoekende partij op een individuele wijze beoordeeld en zijn beslissing genomen met inachtneming van alle relevante feitelijke gegevens van de zaak (RvS 21 maart 2007, nr. 169.222; RvS 28 november 2006, nr. 165.215). Aldus werd zorgvuldig gehandeld.

2.2.17. Het middel kan niet worden aangenomen. De Raad oordeelt dat verzoekende partij geen argumenten, gegevens of tastbare stukken aanbrengt die een ander licht kunnen werpen op de beoordeling door de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen. De bestreden beslissing is gesteund op pertinente en draagkrachtige motieven die de Raad bevestigt en overneemt. Dienvolgens kan in hoofde van verzoekende partij noch een gegronde vrees voor vervolging in de zin van artikel 48/3 van de vreemdelingenwet, noch een reëel risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van deze wet worden aangenomen.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op vier juli tweeduizend zeventien door:

dhr. J. BIEBAUT,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. A.-M. DE WEERDT,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

A.-M. DE WEERDT

J. BIEBAUT